

cialt belastede boligområder faktisk er et alvorligt problem. Og når en socialminister giver pengene til sine nærmeste, så er der områder, som har store problemer, som ikke kan få hjælp.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nu er vi så kommet til tredje akt i eftermiddagens kalkunjagt, og nu er det så socialministeren. Men nu er krudtet blevet ikke bare løst, men også vådt. Og selv hr. Keld Albrechtsen har givet op, han har ikke engang meldt sig som medspørger. Selv hr. Keld Albrechtsen må indse, at her er der – for nu at bruge hr. Jacob Bukstis udtryk – absolut ikke fugls føde på det.

Men det forhindrer selvfølgelig ikke en sand socialdemokrat i at fortsætte jagten, både med løst og vådt krudt, men der kommer lige så lidt ud af det som under de foregående punkter.

Kl. 13.35

Fru Sandy Brinck ved jo udmærket godt, at det, der er tale om her, er, at embedsmændene i Socialministeriet kom med en indstilling om fordelingen af pengene, og socialministeren fulgte den indstilling fuldstændig uden ændringer.

Sandy Brinck (S):

Statsministeren kalder det tredje akt – jeg har mere lyst til at kalde det en tragedie, mest fordi statsministeren står og ironiserer over relevante spørgsmål om embedsførelse. Jeg går ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at det er en ret stor tillidspost at være minister for det danske folk, og derfor kan man vel også have store forventninger til en minister.

Statsministeren siger, at socialministeren jo bare har fulgt sine embedsmænd, det vil sige, at statsministeren er fuldstændig uenig med folketingsmedlem hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre, som kritiserede det her, og fuldstændig uenig med Venstres borgmester Louise Gade fra Århus. Det er det ene spørgsmål.

Det andet går på, at socialministeren faktisk over for Fredericia Dagblad den 15. oktober sagde, at nu må vi jo se på fordelingen igen. Det var hendes svar, da kritikken blev rejst, og det må jo betyde, at socialministeren har været inde over det og taget politisk stilling.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, alle kan høre, hvor langt ude fru Sandy Brinck nu er. Der er jo simpelt hen intet i den her sag.

Det, fru Sandy Brinck prøver, er at mistænkeliggøre socialministeren. Det er en mistænkelig-

gørelse af, at socialministeren har fordelt penge, der især skulle komme til socialministerens valgkreds.

Hvad er det for en mistænkeliggørelse? Det er jo i virkeligheden en mistænkeliggørelse af embedsmændene, fru Sandy Brinck er ude i her, for det, der er tale om, er, at embedsmændene har lavet en fordeling, og den skal selvfølgelig godkendes af socialministeren, så selvfølgelig er socialministeren politisk ansvarlig for den, men socialministeren følger bare den indstilling, der er kommet fra embedsmændene, fuldstændig uden ændringer. Så når fru Sandy Brinck skyder på ministeren og beskylder ministeren for at tilgodese sin egen valgkreds, så er den mistænkeliggørelse, fru Sandy Brinck her er ude i, en mistænkeliggørelse af dygtige embedsmænd, og det synes jeg fru Sandy Brinck skulle holde sig for god til.

Sandy Brinck (S):

Det er utroligt, som holdningen til embedsførelse kan ændre sig, fra man er i opposition, til man kommer i regering. Jeg står med talen fra åbningsdebatten i 2000, hvor Venstres politiske ordfører, fru Ulla Tørnæs, siger: Der er ikke brug for flere ministre, der tørrer kritikken af på embedsmænd. Det er der heller ikke i dag, vil jeg sige til statsministeren.

Det er da pudsigt, at når der er en pulje på 100 mio. kr. til socialt belastede områder og bekæmpelse af ghettoer, så kan nogle af de områder, som vi alle dagligt ser har problemer, ikke få, men lige nøjagtig der, hvor socialministeren selv er bosiddende, og der, hvor hun er valgt, har man lige pludselig store boligsociale problemer. Det er da pudsigt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu kommer fru Sandy Brinck længere og længere ud, så langt ud, at jeg tror, isen ikke længere kan bære fru Sandy Brinck.

Jeg har netop ikke tørret nogen kritik af på embedsmændene. Det er fru Sandy Brinck, der beskylder embedsmændene for at have lavet en usaglig fordeling af pengene. Jeg kritiserer ikke fordelingen af pengene, jeg har fuld tillid til, at i den indstilling, embedsmændene er kommet med, er der taget strengt saglige hensyn til, hvordan pengene skulle fordeles, og socialministeren har bare fulgt den indstilling uden ændringer. Så det er fru Sandy Brinck, der retter et angreb mod embedsmændene for at have foretaget en usaglig fordeling, for den fordeling, fru